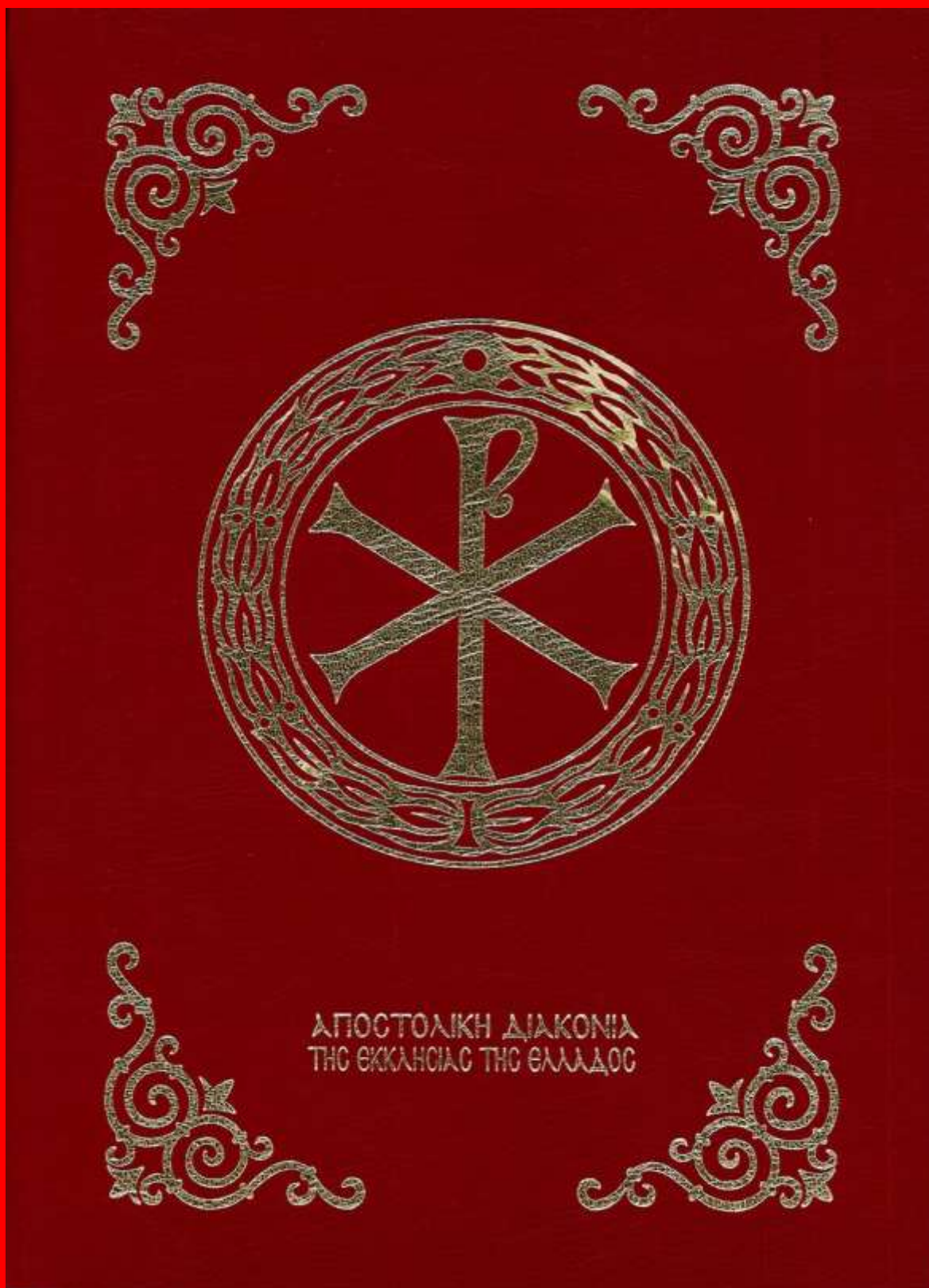

TEZAU LITURGIC
11 FEBRUARIE
GHERASIM MIKRAGHIANANITUL

SLUJBA
SF.CUVIOS-MUCENIC
VLASIE
DE LA
SKLAVENIS AKARNANIEI

ATENA, 1979

Ἀκολουθία Ἱερομ. ΒΛΑΣΙΟΥ του ἐν Σκλαβαίνοις

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

*Ἰσιῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς
Προσόμοια. Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.*

Ὅτε, ἐμφανείαις μυστικαῖς, Πάτερ ἐπαλλήλως
ὠράθης, τῇ εὐσεβεῖ γυναικί, τότε σοῦ τὰ πάντα, καὶ
θεῖα λείψανα, ἐφανέρωσας Βλάσιε, ἅπερ εὐωδίαν,
θείαν ἀποπνέοντα, πιστοὶ ἐκόμισαν, ὅθεν, σου τὴν
μνήμην τελοῦντες, ὡς Ἱερομάρτυρα θεῖον, τοῦ
Χριστοῦ τιμῶμέν σε μακάριε.

Πάλαι, τῶν βαρβάρων τὴν ὀρμὴν, ἤνεγκας ἀνδρεία
καρδία, ἐπιδραμόντων δεινῶς, Βλάσιε μακάριε, κατὰ
τῆς ποιμένης σου, καὶ χερσὶ τούτων τέθυσαι, σὺν τοῖς
φοιτηταῖς σου, καὶ Χριστῷ προσήχθητε, ὡς θεῖα
θύματα, ὅθεν, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνοῦσα τοὺς
λαμπροὺς σου ἀγῶνας, ὡς Ἱερομάρτυρα γεραίρει σε.

Ἄγνωστος ἐτέλεις τοῖς πιστοῖς, τὰ τῆς πολιτείας σου
Πάτερ, καὶ τῆς ἀθλήσεως, λήθης βυθῷ κείμενα,
παρόδῳ χρόνων πολλῶν, ἀλλὰ νεύσει τῇ κρείττονι,
ἡμῖν ἐπεφάνης, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος, ἐκ τῶν ἀδύτων
τῆς γῆς, νέμων, εὐφροσύνην τὴν θεῖαν, τοῖς εἰλικρινῶς
σε τιμῶσιν, Βλάσιε Ἀγγέλων ἰσοστάσιε.

Χαίρει, τὴν χαρὰν τὴν ἀληθῆ, τὸ χωρίον Σκλάβαινα
Πάτερ, ἐν τῇ ἀθλήσει σου, καὶ ναὸν σοι ἅγιον, πιστῶς

ἐδείματο, ἔνθα πιστοὶ συντρέχοντες, ἔλεος καὶ χάριν, πάντοτε καρπούμενοι, ἐκ τῶν λειψάνων σου, ἄγομεν προθύμῳ καρδίᾳ, Βλάσιε τὴν θείαν σου μνήμην, καὶ Χριστῷ σε πρέσβυν προβαλλόμεθα.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τὴν ἐν ἀσκήσει ἐλόμενος ζωὴν, ἐν ἀληθεῖ ὁσιότητι, διέπρεψας Πάτερ. Καὶ ιερωσύνης τῷ μύρῳ σφραγισθεὶς, τοῖς οἰκείοις αἵμασιν, τὴν ἱεράν σου στολὴν ἐφοίνιζας, ἀθλητικῶς τελέσας τὸν δρόμον, Βλάσιε μακάριε. Διὸ τὴν ἄθλησίν σου γεραίροντες, βοῶμέν σοι· Μὴ διαλίπῃς πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε, Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε Εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπόστιχα. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ἦνεγκας καρτερῶς, βαρβαρικὴν μανίαν, ἀπεριτρεπτῷ γνώμῃ, Βλάσιε θεοφόρε, καὶ ἥθλησας στεῖρότατα.

Στ.: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Βίον σου τὸν σεπτόν, ἀθλητικοῖς ἀγῶσιν, ἐσφράγισας καὶ στέφος, διπλοῦν παρὰ Κυρίου, ἐδέξω Πάτερ Βλάσιε.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ὅλος φωτειδής, ὥραθης τῷ γυναιῷ, ἀθανασίας
αἴγλης, Βλάσιε καταυγάζων, τοὺς εὐλαβῶς τιμῶντάς
σε.

Δόξα. Τριαδικόν.

Σθένος θεαρχικόν, Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα, ὁμότιμε
Θεότης, λαβὼν ἐκ Σοῦ ἀϋλως, ὁ Βλάσιος ἠρίστευσε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, Χριστοῦ τοῦ Ζωοδότου,
Παντάνασσα Μαρία, ζώωσον τὴν ψυχὴν μου,
νενεκρωμένην πάθεσι.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος ἥλιος, ἡμῖν ἐφάνης, εἰ καὶ ἤθλησας, τοῖς
πάλαι χρόνοις, τῇ φανερώσει τῶν θείων λειψάνων
σου, Ἱερομάρτυς Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιε, καὶ
καταυγάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν, ὅθεν πρέσβευε,
Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χωρίον τὰ Σκλάβαινα τῇ ἀνευρέσει σοφῇ, τῶν θείων
λειψάνων σου σὲ πολιοῦχον θερμόν, ἐκτήσατο
Βλάσιε, σὺ γὰρ ὄψεσι θείαις, ἐφανέρωσας πᾶσιν, οἴου
ἔτυχες τέλους, δι' ἀγάπην Κυρίου, διὸ Ἱερομάρτυς, ἐν
ᾧμοις τιμῶμέν σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον
μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς
πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος,
καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι'
οὔ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ*. Εἰς δὲ
τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα*, ἰσθῶμεν στίχους σι' καὶ
ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον
ἐν Μάρτυσιν.

Τοῦ Σωτῆρος τοῖς ἵκνεσι, δι' ἀγώνων ἀσκήσεως,
ὀλικῶ φρονήματι ἠκολούθησας, καὶ μαρτυρίου τοῖς
στίγμασι, σαυτὸν καθωράϊσας, τῶν βαρβάρων τὴν
ὀρμήν, ὑπομείνας ὡς ἄσαρκος, Πάτερ Βλάσιε, διὰ
τοῦτο ὡς μύστης τῶν ἀρρήτων, καὶ ἰσότιμον
Μαρτύρων, χρεωστικῶς εὐφημοῦμέν σε.

Εἰ καὶ πάλαι ἐνήθλησας, ἀλλ' ἡμῖν τὰ τοῦ βίου σου,
καὶ τὰ τῆς ἀθλήσεως θεῖα τρόπαια, ἐτέλουν ἄγνωστα
Βλάσιε, ἀρτίως δὲ Ἁγιε, ἐκκαλύψας τοῖς πιστοῖς, τὴν
σορὸν τῶν λειψάνων σου, ἐν τῷ τάφῳ σου, ὡς ἀστὴρ
ἑωσφόρος ἐπεγνώσθης, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι,
φωταγωγεῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς περ θῆρες ἀτίθασοι, ἐπελθόντες οἱ βάρβαροι, ἀνυποίοις πόνοις σε καθυπέβαλον, καὶ ἥλοις Πάτερ τὰ στέρνα σου, σιδηροῖς ἠλώσαντες, ὥς οὐκ ὄντο Χριστῷ, θῦμα θεῖον καὶ ἄμωμον, ἀπετέλουν σε, ὃ προσήχθης τελέσας τὸν ἀγῶνα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων, τῶν εὐφημούντων σε Βλάσιε.

Ὡς περ ἥλιος πάμφωτος, ἐπαλλήλως τεθέασαι, εὐδοκία κρείττονι, τῷ θεόφρονι γυναιί, Ὅσιε Βλάσιε, ὕμνουῦντι τὴν χάριν σου, καὶ ἐγνώρισας αὐτῷ, τῶν πρακτέων τὴν ἔκβασιν, θείῳ Πνεύματι, ἃ δι' ἔργων πληροῦμενα ὀρῶντες, τὴν θερμὴν σου προστασίαν, ἐπιβοῶμεθα πάντοτε.

Ὡς θερμὸν ἀντιλήπτορα, καὶ μεσίτην πρὸς Κύριον, τὸ χωρίον Σκλάβαινα μακαρίζει σε, καὶ τῇ σορῷ τῶν λειψάνων σου, προσπίπτον γεραίρει σου, τὴν ἁγίαν ἑορτήν, ὃ ἀπαύστως διάσωζε, πάσης θλίψεως, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ πρὸς τὸν Κτίστην, Βλάσιε Ἱερομάρτυς, Ἀκαρνανίας ἀγλάϊσμα.

Ὡς βλαστὸν εὐθαλέστατον, τῆς ὁσίας ἀσκήσεως, τοὺς καρποὺς ἀνθήσαντα τῆς ἀθλήσεως, ἀνευφημοῦμέν σε Βλάσιε, ὥς θεῖον θεράποντα, καὶ Ὅσιων κοινωνόν, καὶ Μαρτύρων ισότιμον, ἐκβοῶντές σοι. Μὴ ἐλλείπῃς λυτροῦσθαι πάσης βλάβης, τοὺς προστρέχοντας ἐν πίστει, τῷ σῷ ναῷ ιερῶτατε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον, ὥς ἀστήρ νεοφανής, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀνέτειλεν, ὁ Ἱερομάρτυς Βλάσιος, τῶν θαυμάτων ταῖς ἀκτίσι, καταυγάζων ἡμᾶς, ἐν ἀδήλοις γὰρ χρόνοις

ἀθλήσας, ἄδηλος ἦν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ὁ παρὰ Θεοῦ δοξασθείς. Καὶ πλείστοις τεκμηρίοις, τὴν χάριν αὐτοῦ ἐκφαίνων, τῇ τῶν τιμίων αὐτοῦ λειψάνων εὐρέσει, ἐπιστώσατο ἡμᾶς, ἣν κέκτηται δόξαν τὴν ὁσμήν γὰρ τῆς ζωῆς, δι' αὐτῶν ἡμῖν παρέχει, ὡς εὐωδία Χριστοῦ, κατὰ Παῦλον γεγονώς. Αὐτῷ βοήσωμεν· Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε, δόξα ἡμῶν καὶ καύχημα, ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Κύριον, πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτός ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἵσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 43, 9-14)

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τοὺς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ

δικαιωθήτωσαν. Καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἐμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ἡμῖν ἀλλότριος. Ὑμεῖς ἐμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. Ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ Ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. 3, 1-9)

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι. Καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα, οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται, ὅτι ὁ Θεὸς ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν κωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὥς ὀλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμπουσι, καὶ ὥς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας, οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτόν, συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ

πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ, ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

*Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
(Κεφ. 5, 15-23 & 6, 1-3)*

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου, ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. Συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas, πορεύσονται εὖστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν ἀλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν, Βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις

ἐθνῶν, ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ
δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτήν. Ἰδιόμελα. Ἦχος α'.

Εὐφραίνονται ἐνθέως, τῶν εὐσεβῶν αἱ χορεῖαι, καὶ
ἐξαιρέτως τὸ χωρίον Σκλάβαινα, τῇ εὐρέσει τῶν
λειψάνων σου, Ἱερομάρτυς Βλάσιε, ὡς θησαυρὸν γὰρ
πολύτιμον, ταῦτα ἡμῖν δέδωκας, καὶ δι' αὐτῶν
παρέχεις ταχεῖαν βοήθειαν, τοῖς προσιοῦσι τῷ ναῷ
σου, νομίμως γὰρ ἀθλήσας, τὴν ἀνομίαν ἥσχυνας, καὶ
τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἀγίοις συναφθεῖς, ἀγιασμὸν παρέχεις
ἡμῖν, καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν τιμώντων
σε.

Ἦχος β'.

Τῶν ἀρετῶν βαδίζων τὴν τρίβον, τὴν τῶν βαρβάρων
οὐκ ἔκπηξας ὁρμήν, στερρότατῳ φρονήματι,
ἀξιάγαστε Βλάσιε. Τῇ γὰρ θεῖα στοιχειωθεῖς ἀγάπῃ,
πάντων κατίσχυσας, ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ,
καὶ τοῖς ἐπομένοις τῷ λόγῳ σου, ἐβόας εὐθαρσῶς· Μὴ
φοβηθῶμεν ὧς τέκνα, θάνατον πρόσκαιρον, ζωῆς
ἀλήκτου πρόξενον, ἀκράτως γὰρ ὁ Κύριος, ἐκδέχεται
ἡμᾶς, ἵνα εἰσαγάγῃ εἰς Βασιλείαν τὴν αἰώνιον, ἧς καὶ
ἡμεῖς ἀξιωθεῖμεν, Ἱερομάρτυς ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἦχος γ'.

Ἐνδεδυμένος τὸν Χριστόν, τῇ τῶν παθῶν νεκρώσει,
τῆς ἀπαθείας τὰ ἄνθη ἐβλάστησας Βλάσιε. Καὶ τὸν
θώρακα τῆς πίστεως, περιβαλλόμενος στερρόως, τῶν
ἀοράτων ἐχθρῶν τὰ βέλη ἀπήμβλυνας. Καὶ χερσὶ

βαρβαρικαῖς, καλεπῶς αἰκιζόμενος, ὅλον τὸν νοῦν Χριστῷ ἀνέτεινας, μηδόλως φροντίζων, φθειρομένης σαρκός, ἀλλ' ὡς τῶν ἀφθάρτων ἀγαθῶν κληρονόμος, πάσης φθορᾶς ἀπάλλαξον, τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην σου.

Ἦχος δ'.

Τὴν σὴν ἀγίαν στολήν, λαμπροτέραν ἔδειξας, τῇ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, Βλάσιε Πατὴρ ἡμῶν, ὡς καὶ θεῖος ἱερεὺς, καὶ ἀρετῶν μυσταγωγός, τῆς ἄνω δόξης ἡξιῶσαι, τὰς ὑπὲρ ἡμῶν δεήσεις ἀναφέρων Κυρίῳ. Καὶ τὴν δοθεῖσάν σοι χάριν ὑποδηλῶν, μυστικαῖς θεωρίαις καὶ θαυμάτων δυνάμεσι, καταπλήττει ἡμᾶς, αἰτούμενος πᾶσιν εἰρήνην, καὶ παισμάτων ἄφεσιν.

Δόξα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐν Ὁσίοις Μάρτυρα, καὶ ἐν ἱερεῦσιν Ἀθλητὴν, ὡς νεοφανῇ τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρα, Βλάσιον τὸν θεῖον, ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν, ἀγγελικὴν γὰρ ἄμιλλαν μιμούμενος, θεολήπτω ψυχῇ, ἀθλητικοῖς πόνοις ὤμιλησε, βαρβαρικῆς μανίας ὑποστὰς τὴν ἔφοδον, ἀκαταπλήκτῳ γνώμῃ. Καὶ δι' ἀμφοτέρων Χριστὸν δοξάσας, τῆς οὐρανίου δόξης ἡξίωται, ἀπαύστως δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ πᾶσιν ἰλασμὸν αἰτουμένη, καὶ παισμάτων ἄφεσιν, χαῖρε προστασία ἡμῶν, καὶ σκέπη καὶ ἀντίληψις Ἄχραντε.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίρων, ἠκολούθησας Χριστῷ, δι' ἐναρέτου πολιτείας σου Ὅσιε, καὶ πᾶσαν ἀποκαθάρας, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, τῆς ψυχῆς σου Πάτερ τὴν κατάστασιν, ποιμὴν ὦφθης ἔνθεος, μοναζόντων συστήματος, καὶ θείας Μάνδρας, κυβερνήτης θεόσοφος, θείαις πράξεσιν, ἀρετῶν καλλυνόμενος, ὅθεν βίαιον θάνατον, ὑπέστης ὡς ἄσαρκος, ὑπὸ χειρῶν παρανόμων, ἀποκτανθεὶς θεῖε Βλάσιε, καὶ νῦν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ: Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ὡφθης, τῇ εὐδοκίᾳ Θεοῦ, ἐν ἐπαλλήλοις ἀληθῶς θείαις ὅψεσι, καθ' ὅσαρ καὶ ἐν ὀνείροις, ὑπὲρ ἡλίου αὐγᾶς, ἀπαστράπτων Πάτερ θεῖῳ Πνεύματι, διὸ ὡς νεόφωτον, εὐφημοῦμεν φωστῆρά σε, καὶ τὴν ἀγίαν, ἐορτάζομεν μνήμην σου, τὴν σορὸν προσπτυσσόμενοι, Βλάσιε ἱερώτατε, Σκλαβαίνων τὸ καύχημα, καὶ πολιοῦχος καὶ σκέπη, καὶ πρὸς Χριστὸν πρέσβυς μέγιστος, ἀπαύστως πρεσβεύων, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στ.: Θαυμαστὸς ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Χαίροις, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ὁ τῶν Ἀγγέλων κοινωνὸς καὶ συνόμιλος, Ὀσίῳ ὁ συμπολίτης, ὡς ἐν ἀσκήσει λαμπρᾷ, ἀρετῶν ἐμπρέπας βίῳ κρείττονι, Μαρτύρων συμμέτοχος, ὡς αὐτῶν ἰσοστάσιος, ἐν τῇ ἀθλήσει, καὶ ἐκχύσει τοῦ αἵματος, ἣν ὑπέμεινας, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον, Βλάσιε παμμακάριστε, Χριστοῦ

φίλε γνήσιε, ὁ ἀφ' ἡμῶν ἀπελαύνων, πᾶσαν ἐχθροῦ τὴν ἐπήρειαν, καὶ πᾶσι πρεσβεύων, ἰλασμόν καὶ σωτηρίαν, καὶ θεῖον ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀσκητικοῖς καμάτοις, δουλεύων τῷ Χριστῷ, τύπον σεαυτὸν παρέσχες, ἐναρέτου ζωῆς, τοῖς ὑπὸ σοῦ Πάτερ Βλάσιε. Καὶ μαρτυρικῇ ἐνστάσει, βαρβαρικὴν ἰταμότητα ἐφαύλισας, προθύμως θανών, ὑπὲρ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, καὶ ἐν πᾶσι δόκιμος φανείς, τῆς ζωῆς ἀποκατέστης τῷ ξύλῳ, θεία μεθέξει θεοῦμενος, καὶ ἡμῖν αἰτούμενος, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθέने, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε, ἡ πᾶσι χορηγοῦσα καθαρισμόν τῶν πταισμάτων, νῦν τὰς ἡμῶν ἰκεσίας προσδεχομένη, δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέος ἥλιος, ἡμῖν ἐφάνης, εἰ καὶ ἥθλησας, τοῖς πάλαι χρόνοις, τῇ φανερώσει τῶν θείων λειψάνων σου, Ἰερομάρτυς Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιε, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς θείαις χάρισιν, ὅθεν πρέσβευε, Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χωρίον τὰ Σκλάβαινα τῇ ἀνευρέσει σοφέ, τῶν θείων λειψάνων σου σὲ πολιοῦχον θερμόν, ἐκτήσατο Βλάσιε, σὺ γὰρ ὄψεσι θείαις, ἐφανέρωσας πᾶσιν, οἴου ἔτυχες τέλους, δι' ἀγάπην Κυρίου, διὸ Ἰερομάρτυς, ἐν ὕμνοις τιμῶμέν σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον· διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται, Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ ἐνώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος, δι' οὗ ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Μετὰ τὴν α' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Ὡς κλῆμα νοητόν, ἀρετῶν γεωργία, ἐξήνεγκας σοφέ, ἀφθαρσίας τὸν βότρυν, καὶ οἶνον κατανύξεως, τῇ ἀθλήσει σου ἔβλυσας, Πάτερ Βλάσιε, τοῖς τὴν σὴν μνήμην τελοῦσι, καὶ τιμῶσί σε, οἷα θεράποντα θεῖον, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεὸν ὑπερφυῶς, σωματώσασα Κόρη, ἐθέωσας ἡμῶν, τὴν φθαρεῖσαν οὐσίαν, διὸ τὸν ἀνερμήνευτον, μεγαλύνομεν τόκον Σου, ὅτι ἔτεκες, τὸν Βασιλέα τῆς

δόξης, τὸν ῥυσάμενον, ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἄδου,
Ἀδὰμ τὸν πρωτόπλαστον.

*Μετὰ τὴν β' στιχολογίαν, κάθισμα. Ἦχος δ'. Ταχὺ
προκατάλαβε.*

Ὡς ἥλιος πάμφωτος τῇ εὐσεβεῖ γυναικί, ἐφάνης τὴν
δόξαν σου ὑποδηλῶν τοῖς πιστοῖς, ἡμῖν οὖσαν
ἄγνωστον, σὺ γὰρ τοῖς πάλαι χρόνοις, θεοφρόνως
ἀθλήσας, ἄρτι ἐφανερώθης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
ὕμνουσῃ τοὺς ἀγῶνάς σου, Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιε.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸ πῦρ τῆς Θεότητος ἀκαταφλέκτως τῇ Σῇ, νηδυῖ
ἐβάστασας καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἀφράστως
ἐκύησας, Σὲ γὰρ πάλαι ἐτύπου, ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει,
βάτος ἢ πυριφόρος, Θεοτόκε Παρθένε, διὸ τὰς τῶν
παθῶν μου, ἀκάνθας κατάφλεξον.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Τῶν βαρβάρων τὴν ἔφοδον ὑποστάς, καὶ Μαρτύρων
τὴν ἔνστασιν προβαλὼν, πέντε ἡλούς δέδεξαι, ἐν τοῖς
στέρνοις σου Ἄγιε, ὡς μιμητὴς τοῦ πάθους, Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρὸς Ὅν πεφοινιγμένος, τοῖς αἵμασιν
ἔδραμες, ὅθεν ἀφθαρσίας, δεδεγμένος τὸ γέρας, καὶ
πόνων τὰ ἔπαθλα, ἐπαξίως δρεπόμενος, ιερῶτατε
Βλάσιε, πρέσβευε ἀπαύστως Χριστῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν
μνήμην σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων καὶ Ποιητὴν, δεξαμένη ἀφράστως ἐν τῇ γαστρί, διπλοῦν τοῦτον τέτοκας, Θεὸν ἅμα καὶ ἄνθρωπον, μιᾷ ἐν ὑποστάσει, δι' ἄφατον ἔλεος, λυτρούμενον τὸν κόσμον, ἀράς τοῦ Προπάτορος, ὅθεν Θεοτόκε, Παναγία Παρθένε, παθὼν τῆς φαυλότητος, τὴν καρδίαν μου κάθαρον, ἵνα πόθῳ κραυγάζω Σοι· χαῖρε σωτηρία βροτῶν, καὶ πενθούντων θεῖον παραμύθιον· χαῖρε σκέπη τοῦ κόσμου, καὶ μέγα διάσωμα.

Τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: *Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὥσει κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.*

Στ.: *Πεφυτευμένος ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαις Αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.*

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον· *Εἶπεν ὁ Κύριος· Γρηγορεῖτε, ὅτι οὐκ οἴδατε...* Ζήτει τῇ Λ' Σεπτεμβρίου, Ἀγ. Γρηγορίου Μ. Ἀρμενίας.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'. Στ.: *Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός...*

Τὴν ἐν ἀσκήσει ζωὴν σου, τοῖς ἀθλητικοῖς ἐφαιδρυνας πόνοις, ὑπὲρ Χριστοῦ θανὼν προθύμως, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Οὐδόλως γὰρ ἐπτόησαι, πειρατικῆς μανίας ἐπιδρομήν, ὡς ἀνακείμενος

Χριστῷ, καὶ τῆς αἰδίου ζωῆς μετασχών, θανάτου ἁμαρτίας λύτρωσαι, ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Εἴτα οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: *Τῷ Ἱερομάρτυρι Βλασίῳ ὕμνος. Γερασίμου.*

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιὰ.

Ταῖς χοροστασίαις συνοικῶν, τῶν οὐρανίων δυνάμεων Βλάσιε, σὺν αὐταῖς ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, φωτισμὸν δοθῆναι, ἡμῖν καὶ βίου διόρθωσιν.

Ὡφθης ἀνακείμενος Χριστῷ, τῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ σου Βλάσιε, καὶ ὡς θῦμα ἁμωμον, Αὐτῷ προσήχθης τυθεῖς ὥσπερ πρόβατον, χερσὶ μαιφόνοις, πειρατικῆς ἐπιθέσεως.

Ἰθυνας τὸν νοῦν σου ἀκλινῶς, πρὸς ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον Βλάσιον, καὶ ποιμὴν θεόληπτος, τῶν Μοναστῶν ἀληθῶς ἐ χρημάτισας, τούτους κατευθύνων, πρὸς ἀρετῶν τελειότητα.

Θεοτοκίου.

Ἐλαμψεν ἐκ Σοῦ μετὰ σαρκός, δικαιοσύνης ὁ Ἥλιος Ἀκραντε, καὶ τὸν κόσμον ἅπαντα, θεογνωσίας φωτὶ κατελάμπρυνε, καὶ τῆς ἀδικίας Θεογεννήτορ, καθεῖλε τὸν ἄρχοντα.

Ὡδὴ γ' Ὁ μόνος εἰδώς.

Ῥεόντων τὴν σχέσιν παριδών, ἀσκητικῶς ἐβίωσας,
Μονῇ τῇ θεῖα τῆς Θεομήτορος, ἐν ἣ τὸν δρόμον τῆς
ἀθλήσεως, Βλάσιε διήνυσας, καὶ μονὰς κατέλαβες,
οὐρανῶν ὡς Μαρτύρων ὁμότροπος.

Ὁρμήσαντες πάλαι πειραταί, κατὰ τῆς θείας
Μάνδρας σου, οἷάπερ λύκοι Βλάσιε ἄγριοι, τὸ σὸν
σαρκίον δεινῶς ἐσπάραξαν, καὶ Χριστοῦ σε Μάρτυρα,
νικηφόρον ἔδειξαν, καρτερίᾳ ψυχῆς κλειζόμενον.

Μεγάλων ἠξιώσαι τιμῶν, παρὰ τοῦ Παντοκράτορος,
Μεγαλομάρτυς Ἅγιε Βλάσιε, μεγίστων πόνων ἀνύσας
στάδιον, ὡς τοῦτο ὑπέφηνας, οἷς ὥράθης Ὅσιε,
ἐνεργεῖα τῇ θεῖα τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίου.

Ἀγνείας κειμήλιον σεπτόν, Ὑπεραγία Δέσποινα, ἡ
ἀπορρήτως Θεὸν κυήσασα, τὸν ἐν Ἁγίοις
ἀναπαυόμενον, καὶ μετὰ τὴν κύησιν, ἀγνή
διαμείνας, ἐναγῶν ἐννοιῶν με ἀπάλλαξον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ὁσίων τὸν βίον ἀνύων Ὅσιε, τῶν Μαρτύρων
ὑπῆλθες τὴν θεῖαν ἄθλησιν, ὑποστὰς βαρβαρικὴν
Βλάσιε ἔφοδον, καὶ ἐδέξω ἐκ Θεοῦ, διπλοῦν στέφος
ἀληθῶς, ὡς θεῖος Ἱερομάρτυς, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων,
τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεοτόκε Παρθένε Μῆτερ ἀπείρανδρε, ἡ Θεὸν ὑπὲρ
λόγον κυοφορήσασα, καὶ τὴν πτῶσιν τοῦ Ἀδάμ

ἐπανορθώσασα, ἐπανόρθωσον κάμῃ, ἐκ βυθοῦ
ἁμαρτιῶν, καὶ ῥῦσαί με τῆς κακίας, τοῦ ἀρχεκάκου
βελίᾳ, τὸν καταφεύγοντα τῇ σκέπῃ Σου.

Ὠδὴ δ'. Ὁρος σε τῇ χάριτι.

Ῥεῖθροις τῶν αἱμάτων σου, κατήρδευσας Βλάσιε,
ταύτην τὴν χθόνα δασιλῶς, καὶ καταθέσει τῶν
σεπτῶν, λειψάνων ἡγίαςας, ἅπερ εὐρόντες σεπτῇ
ὑποδείξει σου, ὑμνολογοῦμεν τὸν σὲ θαυμασιώσαντα.

Τέλος τὸ μακάριον, χερσὶν ἀναιρούμενος,
ἱταμωτάτων πειρατῶν, Βλάσιε εὔρες ἀληθῶς, καὶ
δόξης τῆς κρείττονος, ὡς Ἀθλητῆς τοῦ Σωτῆρος
ἀήττητος, καὶ ἱερεὺς θεοφόρος μετέσχηκας.

Ὑμνησαν τὴν χάριν σου, καὶ δόξαν ἣν ἔσχηκας, οἱ
ἐν Σκλαβαίνοις εὐσεβεῖς, Βλάσιε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,
ἡνίκα τὸν τάφον σου, καὶ ἐν αὐτῷ τὰ σὰ λείψανα
εὔροσαν, τὴν εὐωδίαν τοῦ Πνεύματος πνέοντα

Θεοτοκίου.

Ῥάβδος ἀγιόβλαστος, ἐδείχθης Πανάμωμε,
καθάπερ ἄνθος μυστικῶς, ἀγεωργήτως τὸν Χριστόν,
βλαστήσασα Δέσποινα, ὡς Ἡσαΐας ὁ θεῖος
προέβλεπεν, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἴδοῦσά σε ἐπαλλήλως γυνὴ ἢ φιλόθεος, λάμποντα
ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας ἐξίστατο, καὶ τὴν σὴν λαμπρότητα,
καὶ δόξαν ἀγήρω, τοῖς ἀγνοοῦσιν ἐκήρυττε.

Βασιλείας οὐρανίου κατηξίωσαι Βλάσιε, μετὰ τῶν συμμοναστῶν σου, μεθ' ὧν χαίρων ἡγώνισαι, καὶ τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν, τὸν θησαυρὸν ὀρῶντες, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύετε.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει τῷ ἀϋλῷ τοῦ Πνεύματος, ὥσπερ ἥλιος ὠρᾷσο γυναικὶ τῇ θεόφρονι, ἥτις διηκόνει σοι πιστῶς, ἥπερ καὶ συνωμίλεις, μετ' οἰκειότητος Βλάσιε.

Θεοτοκίου.

Ἀπειράνδρως συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα τὸν Κύριον, τὸν ποιήσαντα τὰ πάντα ἐκ μὴ ὄντος Πανάμωμε, τῆς κυριαρχίας τῶν παθῶν, ἀπάλλαξον τὸν νοῦν μου, θείῳ φωτὶ με λαμπρύνουσα.

Ῥδὴ σι'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Σαρκὸς σου μὴ φεισάμενος μακάριε, ὡς τετρωμένος ἔρωτι τῆς ἀγάπης τοῦ Σωτῆρος Ἰησοῦ, ἦνεγκας καθάπερ ἄλλου πάσχοντος, τὰς παρ' ἐχθρῶν, πικρὰς ὀδύνας καὶ τὰ ἀλγήματα.

Ἴσχυν ἐνδεδυμένος τὴν οὐράνιον, βαρβαρικῇ σκληρότητι, ἀντετάξω τὴν ἀνδρείαν τῆς ψυχῆς, καὶ τῶν σιδηρῶν ἥλων ὑπέμεινας, καρτερικῶς, τὴν ἐν τοῖς στέρνοις Πάτερ προσήλωσιν.

Ὡς πλήρης οὐρανίου ἐπιλάμψεως, ἀγγελικῶς ἱερεύσας, τῷ Σωτῆρι τῶν ἀπάντων καὶ Θεῷ, καὶ καθάπερ θῦμα προσενήνοχας, Πάτερ σεαυτόν, ἀθλητικοῖς ἀγῶσιν σου Βλάσιε.

Θεοτοκίου.

Ὑμνοῦμέν Σε Παρθένε Ὑπερύμνητε, δι' ἧς ἀπελυτρώθημεν, τῇ κυήσει Σου τῇ θείᾳ καὶ φρικτῇ, τῶν δεσμῶν τοῦ ἄδου καὶ ὑψώθημεν, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὴν ἀρχαίαν καὶ πρώτην εὐκλειαν.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ νεόφωτος, ἐξανατείλας, καταυγάζεις ἅπαντας, ἀκτῖσι θείων δωρεῶν, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, Ἱερομάρτυς, Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀδῆλοις χρόνοις ἠθληκῶς, ἀνδρειοτάτῃ γνώμῃ, βαρβαρικῆς ἐπιδρομῆς, ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Μονῇ, τὴν ἔφοδον ὑπέστης, παρ' ὧν ἐν ἀπηνεΐᾳ συσχεθεῖς, καὶ σφοδρῶς καταικισθεῖς, ἐτέλεσας τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως, καὶ νικηφόρος ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους σκηνώσεις, τῶν ὑπὲρ λόγον ἐπάθλων ἀξιούμενος, ἔνθεν ἐν περιδρομαῖς ἐνιαυτῶν πολλῶν ἄγνωστος ἦσθα, λήθης βαθεΐα ἀχλὺς καλύψασα τὰ σὰ μακάριε, ἀλλ' εὐδοκία θεία χθιζά τε καὶ πρωῒζά, ἐπιφανεῖς οἷς ἠθέλησας τρόποις, ἐγνώρισας ἡμῖν τὴν σὴν ἀγίαν ἄθλησιν, καὶ τὸν ἐν Σκλαβαίνοις τῷ χωρίῳ τάφον σου, ἐξ οὗ τὰ ἱερά σου ἐκκομίσαντες λείψανα, ὁσμῆς ζωῆς ἐπλήσθημεν, καὶ χάριν πολλὴν εὖρομεν, ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου, Ἱερομάρτυς, Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιε.

Συναξάριον.

Τῇ ια' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου τοῦ Ἀκαρνᾶνος, τοῦ ἐν Σκλαβαίνοις τῆς Ἀκαρνανίας, ἀσκήσαντος καὶ ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1005, τοῦ νεοφανοῦς καὶ θαυματουργοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο Ἱερομονάχων καὶ τριῶν Μοναχῶν.

*Βαρβάρων χερσίν, ὦ Βλάσιε ἐκτάνθης,
Καὶ χεῖρες Θεοῦ, ἐτίμησάν σε Πάτερ.
Ὅστέα γῆθεν Βλασίοιο φαάνθησαν ἄρτι ξένως.*

Τὰ κατὰ τὸν μακάριον τοῦτο Ἱερομάρτυρα ἦσαν ἡμῖν τέως ἄγνωστα καὶ ἀφανῆ, ἀλλὰ θεία νεύσει ἐπιφανεῖς οὗτος, ἐν ἔτει 1923ῳ, γεροντίσση τινὶ ἐκ τῶν σφόδρα εὐλαβῶν, ἧς ἡ κλῆσις Εὐφροσύνη, τοῦπικλὴν Κατσαρᾶ, ζώσῃ ἐν τῷ χωρίῳ Σκλάβαινα τῆς Ἀκαρνανίας, ἐφάνέρωσεν αὐτῇ τὰ τοῦ βίου αὐτοῦ, ὑποδείξας ποῦ ἔκειτο ὁ τάφος, ὃν ἀνορύξαντες, εὔρον τὰ τίμια αὐτοῦ λείψανα, πλήρη οὐρανίου εὐωδίας καὶ χάριτος.

Ταύτῃ τῇ μακαρίᾳ γυναικὶ Εὐφροσύνῃ, χήρᾳ οὔσῃ, καὶ λατρευοῦσῃ τῷ Θεῷ νηστείαις καὶ δεήσεσι νύκτα καὶ ἡμέραν, ὥράθη ἐπαλλήλοις θεωρίαις καὶ ὄψεσι, καὶ ὕπαρ καὶ ἐν ὀνείροις, καὶ πλειστάκις ὀφθαλμοφανῶς πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, λάμπων ὑπὲρ τὸν ἥλιον, ἧ καὶ οἰκείως ὠμίλει καὶ ἐλάλη, ἀποκαλύπτων αὐτῇ τὰ πρακτέα, ἔσθ' ὅτε συμπορευόμενος αὐτῇ καὶ συμβαδίζων ἐν τῇ ὁδῷ, ὡς διεξοδικῶς ἐν ἰδιαιτέρα δέλτῳ περὶ αὐτῶν ἱστορεῖται.

Ἐν ἔτει δὲ 1978ῳ, ὥράθη εὐλαβεῖ τινι Γέροντι, μοναχῷ καὶ πρεσβυτέρῳ, οὗ ἡ κλῆσις Ἀρσένιος, δεομένῳ περὶ τούτου, ὃ καὶ εἶπεν, ὅτι τυγχάνει Ἀκαρνάν. Διετέλεσεν ἡγούμενος εἰς τὸ ἐκεῖσε Μοναστήριον τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, ὃ ἐπιδραμόντες βάρβαροι Ἀγαρηνοὶ Αἰγύπτιοι πειραταί, σκληρῶς βασανίσαντες ἀπέκτειναν αὐτόν, μετὰ δύο Ἱερομονάχων καὶ τριῶν Μοναχῶν, ἐν ἡμέρᾳ Κυριακῇ, τῇ ΙΘ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου. Ἔτι δέ, ὅτι οἱ εὐσεβεῖς συμφυλέται αὐτοῦ, συνέχεον αὐτὸν μετὰ τοῦ Ἁγίου

Βλασίου ἐπισκόπου Σεβαστείας, μεθ' οὗ καὶ ἄγουν τὴν ἑαυτοῦ μνήμην τῇ ΙΑ' Φεβρουαρίου.

Ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀγίου εὐρέθη πλάξ, ἐν ἣ ἀναγράφεται τὸ ἔτος 1006. Ἐκ τούτου τεκμαίρεται, ὅτι πάντα ταῦτα ἐγένοντο κατὰ τὸν ΙΑ' αἰῶνα. Ἐν τῷ τάφῳ εὐρέθησαν εἰς σιδηροῦς Σταυρός, καὶ πέντε σιδηροὶ ἥλοι, οὓς ἐνέπηξαν οἱ βάρβαροι ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἀγίου.

Ὡφθη δὲ ὁ Ἅγιος, ἐνδεδυμένος τὴν ἱερατικὴν στολήν, καθότι ἦν ἱερεὺς καὶ μοναχός, φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα μοναχικόν, μετὰ κουκουλίου, καὶ ἀπλοῦν ἐπιστήθιον Σταυρόν, καὶ ἦν ἐκτεινόμενος εἰς ὕψος τῷ μεγέθει τοῦ σώματος, ἀσκητικός, λιπόσαρκος, συγγνὸς τῇ ὥσει, γλυκὺς τῇ θέᾳ, ἔχων τὸν πώγωνα ὀδύν, καθιέμενον ἄχρι τοῦ στέρνους.

Ἀργότερα, ἐνεφάνη καὶ εἰς τὸν γέροντα Παῖσιο τὸν Ἀγιορείτη.

Ὁδὴ ζ'. Σὲ τὴν νοητήν.

Μάρτυς Χριστοῦ, θεῖος ἐχρημάτισας, ὡς ἱερεὺς θεοειδής, τὴν ἁγίαν σου γὰρ στολήν, αἵμασιν ἐφοίνιξας, τοῖς οἰκείοις Ἄγιε, ψάλλων Χριστῷ Πάτερ Βλάσιε· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἷος ἀστήρ, Ἐκκλησίας πέφηνας, Βλάσιε Πάτερ ἱερέ, εἰ καὶ ἠθλησας πρὸ πολλοῦ, θείαις ἐμφανείαις σου, πάντας πιστωσάμενος, ἦν εὗρες δόξαν οὐράνιον, τὸν αἰνετὸν μεγαλύνων, Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῶν Σκλαβαίνων κάτοικοι, πανηγυρίζουσι λαμπρῶς, ἐν τῇ μνήμῃ σου τῇ σεπτῇ, Βλάσιε μακάριε, θεῖον γὰρ σε κέκτηνται, προστάτην πίστει κραυγάζοντες· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὲ ὁ Θεός, θαύμασιν ἐδόξασεν, οἷα θεράποντα αὐτοῦ θεραπεύεις γὰρ χαλεπά, πάθη καὶ νοσήματα, καὶ διώκεις πνεύματα, τὰ πονηρὰ ψάλλον Ὅσιε· ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίου.

Γένος βροτῶν, λέλυται τῷ Τόκῳ Σου, ἐκ τῆς κατάρας τοῦ Ἀδάμ, Σὺ γὰρ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν ἀπερινόητον, πάντας τὸν λυτρούμενον, ἐκ τῆς φθορᾶς τοὺς βοῶντάς Σοι· χαῖρε Παρθένε Μαρία, ἀγνή καὶ ὑπερένδοξε.

Ὤδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ἐπιστάντες βάρβαροι δεινοί, ἦραν φονώσαν χεῖρας, καὶ πλείστοις Βλάσιε, πόνοις καὶ ὀδύναις σε πικραῖς, ἀπέκτειναν ψάλλοντα· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥαντισθεῖσα αἵμασι τοῖς σοῖς, Σκλαβαίνων ἢ χθῶν θεόφρον, τὰ ἄνθη τῆς εὐσεβείας, ἐξανθεῖ πνευματικῶς, κραυγάζουσα Βλάσιε· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀφθαρσίας στέφανον λαβών, παρὰ Χριστοῦ ἀξίως, καὶ ξύλου τοῦ ζωηφόρου, ἐντροφῶν διὰ παντός, ἰκέτευε Βλάσιε, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι καὶ νόσου, τοὺς ἐπιτελοῦντας, τὴν σεπτὴν σου μνήμην, καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίου.

Σαρκωθείς ἀτρέπτως ἐκ τῶν Σῶν, αἱμάτων Θεοτόκε ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κτίστης, πρὸς αἰώνιον ζωὴν, εἰσάγει τοὺς ψάλλοντάς· Εὐλογοῦμεν τὰ μεγαλεῖά Σου Κόρη, καὶ τὴν πολλὴν Σου δόξαν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ἵσος ἀνεδείχθης Βλάσιε, τῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων ἀθλήσας ἄριστα, καὶ νῦν σὺν αὐτοῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀξιούμενος, ἐκδυσώπει ἀπαύστως δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, τὴν ἱερὰν σου μνήμην Ἁγίε.

Μέγας ἀντιλήπτωρ πέφηνας, καὶ ἀρωγὸς καὶ καύχημα καὶ στερέωμα, Βλάσιε σοφέ, Σκλαβαίνων τῶν εὐφημούντων σε, καὶ θερμῶς προσιόντων τῷ οἴκῳ σου, ἃ φύλαττε ἀπαύστως, πάσης ἀνάγκης καὶ κακώσεως.

Ὅλος φωταυγῆς τῷ Πνεύματι, ὡς τῷ πιστῷ γυναιῷ ὠρᾶσο Βλάσιε, οὕτω συμπαθῶς, δέξαι τὸν ὕμνον μου δέομαι, καὶ παισμάτων μοι αἶτει τὴν ἄφεσιν, παθῶν με ἀκαθάρτων, ἀπολυτρούμενος ἐκάστοτε.

Θεοτοκίου.

Ὑδωρ τῆς ζωῆς ἀθάνατον, οἷα πηγὴ ἀκένωτος θείας χάριτος, βλῦσόν μοι ἀγνή, καὶ τῶν παθῶν μου τοὺς ἄνθρακας, Θεοτόκε Παρθένε κατάσβεσον, ἵνα Σε μεγαλύνω, ῥυσθεὶς μανίας τοῦ ἀλάστορος.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐν ἀσκηταῖς διέλαμψας, καὶ μαρτυρίου αἵμασιν, ἐσφράγισας τὴν ζωὴν σου, Ἱερομάρτυς Κυρίου, καὶ ὡς ἀστὴρ νεόφωτος, τῷ κόσμῳ ἀνατέταλκας, πυρσεύων ἡμᾶς θαύμασι, Βλάσιε θεοφόρε, ὁ πάλαι χρόνοις ἀθλήσας.

Θεοτοκίου.

Ὁ τοῦ Πατρὸς συνάναρχος, Λόγος καὶ συναῖδιος, ἐκ Σοῦ ἀγνὴ ἐσαρκώθη, ἀναλλοιώτως ἀτρέπτως, καὶ ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον, κακίας τῆς τοῦ ὄφεως, διό Σε μεγαλύνομεν, Θεογεννητορ Παρθένε, οἱ διὰ Σοῦ σεσωσμένοι.

Αἶνοι. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀκολουθήσας Κυρίῳ Ὅσιε Βλάσιε, καὶ ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων, ὑπέστης ἀνενδότως ἐπιδρομὴν, τῶν βαρβάρων καὶ τέθυσαι, σφαγιασθεὶς ὥσπερ πρόβατον παρ' αὐτῶν, τῷ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῖς πάλαι χρόνοις ἀθλήσας Πάτερ στερρότατα, ἀρτίως ἐπεγνώσθης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ταῖς θείαις ἐμφανείαις σου ἀληθῶς, οἷς ἠθέλησας Βλάσιε, δι' ὧν ζωῆς σου τὸ τέλος τὸ ἱερόν, πάντες ἔγνωμεν ὑμνοῦντές σε.

Τὴν λειψάνων σου θήκην Πάτερ τὰ Σκλάβαινα, τὸ εὐσεβὲς χωρίον, ἐν Βονίτῃ κατέχον, προστρέχει τῷ ναῷ σου τῷ ἱερῷ, καὶ γεραίρει τὴν μνήμην σου, ὃ ἀπὸ

πάσης διάσωζε συμφορᾶς, τῇ πρεσβείᾳ σου πρὸς Κύριον.

Τῶν Ἀθλητῶν καὶ Ὁσίων τοῖς δήμοις Ὅσιε, καὶ θείων ἱερέων, ὡς λειτουργὸς Κυρίου, συνὼν καὶ συγχορεύων διὰ παντός, ἱερώτατε Βλάσιε, αἰὶ δυσώπει σὺν τούτοις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τιμώντων σου τὴν ἄθλησιν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τῇ ἐναρέτῳ σου ζωῇ, τὸ τῆς ἀθλήσεως γέρας προσετέθη, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Καλῶς γὰρ διεξάγων, τὸ πιστευθέν σοι ἀξίωμα, ὡς θεῖον δῶρημα ἐδέξω, τὸ παθεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὸ αἷμα ἐκχέαι. Διὸ ποικίλοις αἰκισμοῖς ὁμιλήσας, βαρβαρικῆς ἱταμότητος περιεγένου, ἐν ἀνδρείᾳ ψυχῆς, αἰσχύνας τὸν ἀντίπαλον. Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον ἀναδησάμενος στέφανον, μὴ διαλίπης ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων, τῶν τιμώντων σε Ἄγιε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος, τὸ ἄρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ συνήθη.

Ἀπόστολον ζήτηι τῇ ΚΖ' Κυριακῇ.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον: *Εἶπεν ὁ Κύριος· πάντα ὅσα ἂν θέλητε...* Ζήτει τῇ ΙΓ' Ὀκτωβρίου, τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Κάρπου καὶ Παπύλου.

Κοινωνικόν: *Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἐσται δίκαιος. Ἀλληλούϊα.*

Μεγαλυνάριον.

Χαίροις τῶν Ὁσίων κλέος σεπτόν, χαίροις ἱερέων καὶ Μαρτύρων ὁ κοινωνός, χαίροις τῶν Σκλαβαίνων, ὁ θεῖος πολιοῦχος, Ἱερομάρτυς χαῖρε, Κυρίου Βλάσιε.

